

BAŁAMUCKI (1) ai

G sg f bałamucki(e)j.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „bałamut”; bałamutny; *nugalis, nugarius, nugatorius* Cn: Ták iżby fię fnadz człowiek belpieżniey mógł żydowłkiego Talmudu/ álbo Tureckiego Alkoranu/ wiąć/ niż tey to Aufzpurfkiey bałámuckiey Confefłyey ReszPrz 71.

Synonim: *łżywy*.

BZ